

”Man kan ju missa nå´t”!

.....eller

HÖSTÖSTRESAN 2002

Som ”vanligt” så intalade jag mig själv att efter 21 års resande i rad på höstöstresan, (ostraffbart), så beslutade jag mig för att nu får det vara nog. Jag har varit i strängt taget alla länder på kontinenten och tävlat i de flesta, även om det varit lite sämre av den varan under de senaste åren av för många känd anledning.

Den här gången hade jag verkligen bestämt mig för att stanna hemma i höst.

Så kommer då de första livstecknen från Mr. Bengtsson i form av anmälda namn och redan då får man ta sig en riktig funderare.

”Varför ska Terje, Bernt, Frode, Per, Kjell, Suzy med flera åka för, dom har ju vart där förut” ?

”Och om dom nu åker, vilket dom kommer att göra sååå...kommer dom ju att kunna se en del som inte jag ser och hitta på hyss i bussen som inte jag får vara med om, eller” ?

”Det är orättvist att alla i bussen får tävla i Asien i år, inte bara stanna för PP som för två år sedan”, till polisens förtjusning för övrigt, ”jag får ju inte vara med”, fruktansvärt orättvist !

Alltså **är** det Terjes, Bernts, Frodes, Pers, Kjells, Suzys med fleras fel.

Som sista desperat åtgärd kände jag mig tvungen att fråga katten: ”Tycker du att jag ska åka på höstöst”? ”Jag fick inget svar” !

Summan av kardemumman blir alltså till slut ! Jag åker,.....

”man kan ju missa nå´t”!

Inledning

Texter

Inleder som vanligt med att berätta att jag skriver innehållet i denna skrift på lite olika sätt. Ibland skriver jag i efterhand och ibland är det ”direktsändning”. Allt som skrivs är vad **jag** och ingen annan har sett och vad mina öron har uppfattat inom hörhåll. Jag försöker skriva ”berättande”.

I vanlig ordning kommer en väldig massa klockslag att redovisas, liksom väderprognoser.

Som alla vet så skrevs det en hel del limerickar under resan. Jag ska försöka sätta in dessa på sin ”riktiga” plats, så därför kommer ni att märka att dom flesta kommer under den senare delen av reportaget.

Tyvärr saknar jag några som skulle skickas till mig i efterhand, men som inte har kommit. Jag kommer inte att ”underteckna” limerickarna.

En del andra berättelser finns också att ta del av. Jag har fått från Bengt "Batongen" Jonsson, Bernt Myrvold, Tony Millbrant och inte minst en protestskrivelse från Heikki Frilander.

Bilder

De svart/vita bilderna i texten är tagna av Terje Gudbrandsen (TG) och Janne Dahlgren (JD). [Bara med i originalen]

Bilderna i slutet är även tagna av Janne Dahlgren, men också av Torill Svendsen, Bernt O Myrvold och Åke Hall samt kollaget av Terje Gudbrandsen. [Bara med i originalen]

Framsidas bilder visar kontraster mellan sommar och vinter och är tagna av Torill Svendsen, den övre och Janne Dahlgren, den nedre. [Bara med i originalen]

Reseberättelsen, resultaten, gamla berättelser och massor av ”gamla” bilder finns även till beskådande på hemsidan till höstöst: <http://hostost.com>
Gör gärna ett besök.

Sist men inte minst, låt dina klubbkamrater och andra bekanta ta del av innehållet.

Ha en trevlig lästund...!

Deltagare

Jag har fått ihop antalet resande till 54 stycken som åkte hela eller delar av resan. Av dessa var flertalet svenskar nämligen 42 stycken. 7 var norrmän, 2 tyskar, 2 finländare samt en till England utvandrad norrman. 19 av deltagarna var höstöstlegendarer.

Resrutt

”Resländerna” var förutom Sverige även Danmark, Slovenien, Österrike och Tyskland. ”Tävlingsländer” var i tur och ordning Kroatien, Jugoslavien (Serbien), Bulgarien, Turkiet, Grekland, Makedonien, Albanien, Jugoslavien (Montenegro) samt Italien.

Söndag 27 november

47 genomförda Vasalopp

Vaknar till normaltid (vintertid) och får lift med min inhyrda privatchaufför samt blomvattnare Lars-Inge Pettersson in till Cityterminalen i Stockholm på morgonkulan.

Bussen mot Jönköping antrades av ett antal stockholmare kl. 08.45 och så hamnade vi i centrala Jönköping på utsatt tid kl. 12.45.

Lite lunch innan vi kollade med Ingemar Carlund, Jodå, kl. 14.00 skulle han hämta upp oss, vilket han också gjorde och så föste vi även in resten av folket vid Smålandskavlen TC och så var vi på väg i regnet,

...mot nya mål
och mot
HÖSTÖST 2002,
härligt !!!

Färjan från Helsingborg lämnade kajen kl. 17.50 och stävade mot kontinenten, läs Danmark.

Under resan genom grannlandet genomfördes en presentation av deltagarna ombord. Dagens största ovationer kom när Åke Hall förtäljde oss att han åkt 47 (!) Vasalopp.

När vi kommer till Gedser kl. 20.45, färjan avgår 21.00, möts vi av beskedet att båten inte går på grund av lågvatten och stormvindar. Då frågar man sig, ”eftersom det regnat hela vägen från Jönköping till nu så borde ju vattnet ha stigit i Östersjön” ?

Vi hänvisas till färjeläget vid Rödby och den båten, som tar en timme över Östersjön, har man inte ställt in, så kl. 21.45 är vi på väg.

Riktig kontinental mark under fötterna fick vi alltså kl. 22.45 i Puttgarden istället efter

en ganska gungig sjöresa, det var ju som sagt storm.

Det blir bäddning av buss och avresa, fortfarande i regn, men vi landade ju inte på tilltänkt plats, vilket ställde till problem för våra tyska resande.

Måndag 28 oktober

33 timmar i buss utan löp

Vaknar vid 7-tiden någonstans i Tyskland till en sol som snart försvann.

Det visar sig att Peo Bengtsson och Manfred Rittweger har missuppfattat varandra när det gäller Manfreds eventuellt nya påstigningsplats i Tyskland. Brigitte däremot åkte sina 15 mil till ny påstigningsplats, vilket i det här fallet väl tycks vara onödigt, men jag är heller inte säker på att ovanstående påstående är helt rätt.

Anledningen till problemen är som ovan redovisats färjebytet.

Efter 18 mil österut istället för att åka söderut är vi nu på väg åt rätt håll med Manfred i bussen, men det lutar åt en sen eftermiddag innan vi kommer fram och kanske till och med inställd tävling.

Vägen söderut i Tyskland visar upp mängder av avblåsta och omkullblåsta träd efter autobahn, det har alltså varit en riktigt stormig natt, vilket bekräftas av chaufför Björn, som verkligen fick hålla hårt i raten.

Solen har återkommit när vi färdas genom Salzburg och Österrike. Vi beräknas vara framme i Ljubljana runt kl. 20.00.

Vi åker genom en hel del tunnlar, bland annat Tauerntunneln som är 6,5 km lång. De 6,5 kilometerna visade sig bara skulle stå sig till Slovakien. Det nya "rekordet" är 8,5 kilometer.

Tullen Österrike – Slovenien avverkades på 7 minuter.

Så blev det lunch till slut, kl. 20.00 utanför Ljubljana. Av tävling blev det inget, det har alla redan förstått. Vi hade nog ändå inte klarat mörkrets inbrott utan förseningar ändå.

Efter en gränspassering Slovenien – Kroatien, som tog 12 minuter, landar vi vid vårt hotell "I" i Zagreb. Klockan är exakt midnatt, och detta utan att leta. Man ska veta att letat hotell i Zagreb har vi gjort tidigare många gånger.

Detta måste ses som ett rekord. Vi har åkt höstöstbuss i 33 timmar utan att löpa. Vad är det som händer.

Sven-Olof Jonsson har anslutit.

Här kommer den första limericken som en uppvärmning...

En H 21:a från Tyrving
Han sa, kära syster och darling
På höstöst ska du me
Jag bjuder ska du se
Och betalade bara en liten kluring

Tisdag 29 oktober

Startklart i Zagreb

Solen skiner, runt 15 grader plus.

Egentligen en överraskning eftersom det nästan alltid regnat när vi varit på Zagreb-tävling under tidigare år.

Avresa till årets **FÖRSTA** tävling som avgjordes i typisk kroatisk terräng, det vill säga lövskog, löv som gjorde stigarna osynliga, samt djupa fåror.

Premiärvinnare på respektive bana blev Dag Steinar Ragvin på långa, Sten Hjelm på mellan och Håkan Junfors på korta banan.

Kl. 13.00, efter pastalunch, ställs färden mot den 42 mil bort liggande jugoslaviska huvudstaden Belgrad.

Tullen tog 1,06 timmar.

Vi landar på hotell Union, ett välkänt hotell för alla höstöstare, och förbereder oss för middag, i klockslag räknat samma tid som gårdagens lunch, det vill säga kl. 20.00.

Det blir att "natta" tidigt efter resans ganska jobbiga början, utom för discofolket, som inom parentes inte är så många i år. Resans deltagare är ju av äldre modell i år, både de kvinnliga och de manliga.

Onsdag 30 oktober

Resans varmaste dag ?

Mellan 20 och 25 grader och strålände sol. Reser från Belgrad kl. 08.30. Vårt första etappmål är Smederanska Palanka.

Vi kan se när vi åker ut från staden att nästan alla byggnader, militärhögkvarter med mera som bombades av Nato 1999 fortfarande står orörda och utbombade.

Vi anländer till TC kl. 10.15 för dagens race, som avgjordes i utkanten av Smederanska Palanka, vid orienteringsklubbens stuga, i bokskog med inslag av slyområden. Inga större höjdskillnader.

Ulf Bergqvist vann långa banan, Bengt Jonsson mellanbanan och på korta var Torill Svendsen bästa höstöstare.

Efter lunch kl. 14.15 har vi nu kl. 15.30, 30 mil till Sofia i Bulgarien och förhoppningsvis kommer gränspassagen att gå bra och snabbt.

Vi kan så här i efterhand konstatera att denna dag var nog den skönaste och var-

maste under hela resan, möjligen med konkurrens av Venedig sista dagen.

Under färden mot Sofia var det någon som satte på en videofilm, men som alla vet är det förbjudet att titta på video för höstöstlegendarer, utom om man visar orienteringsfilmer. Alltså ut med kontakten ur TV:n på övervåningen.

På gränsstationen inhandlades diverse destillerade drycker under 54 minuters gränspassering.

Efter en sen middag, dock utan smörgåsbord och underhållning detta år, hamnade vi på hotell Pliska kl. 00.00, vilket är lika med 23.00, eftersom vi ställt fram våra klockor 1 timme.

Glömde att berätta att den senaste middagen syntes till största delen vara alkoholfri.

Legendar Lasse Nord har anslutit.

Torsdag 31 oktober

Buuuh för järnvägsviadukter

En skapligt solig morgon, dock lite kallare än i Serbien, och numer vet ju alla varför.

Vi reser efter frukost mot bergen för dagens tävling. Vi ska nämligen upp på 1000 meters höjd.

Uppe vid TC var det precis som i går ett underbart väder. Fler och fler kortbyxförsedda orienterare visar sina sönderrivna ben. 20 grader stoppar nog inte idag heller.

Tävlingen gick i Borovetz på en mycket detaljrik karta från 1995 med fåror och sänkor på sluttningar. Karta var en 10.000-del men såg ut som en 15.000-del och det hade inte gjort något om vi fått en 7.500-del i handen vid starten. Trots åldern var kartan mycket bra.

Dagens vinnare var Dag Steinar Ragvin på långa, Per Andersson på mellan och lång-

banesegraren från i går Ulf Bergqvist på korta banan !!!

På väg från TC blev bussen omkörd av en lastbil som kom dundrandes utanför själva vägen, om det nu ska kallas väg förstås. Var det snabbare ute på åkern ? Om detta tvistar de lärde.

Vi har runt 50 mil till Istanbul i Turkiet och reser från hotell Olymp, som bland annat bjöd på simbassäng och lunch kl. 15.45. Låååång tid i bussen och en tull, som år 2000 tog 3 timmar.

Det lär bli en sen kväll eller tidig natt om man så vill.

Åsså kom den då...., den som vi fruktat och mer eller mindre väntat på, den förhatliga järnvägsviadukten. Den är **ALL-TID** för låg för bussen när vi ute på landsbygden och åker. En extratur på bortemot 1 timme blev resultatet.

Efter många om och men och turer, bland annat efter en sväng in i Asien, landar vi så småningom vid hotell Bristol i Istanbul kl. 03.00 efter att ha stått stilla i tullen i 1,45 timmar.

Hotellet vi ska bo på är ett Vingreshotell och mycket riktigt finns det svenskar här, förutom oss alltså.

Fredag 1 november

3 öl kostar 3000 svenska kronor

Det blev inte många sovtimmar eftersom vi redan kl. 08.00 drar iväg mot Asien över Bosporen för dagens tävling.

Med risk för att bli tjatig, men ni är ju förvarnade, är vädret fortfarande ypperligt !

Kenneth Kajsajuntti och legendaren Anders "Mr Ling" Wetterling hälsas välkomna.

Stannar till vid en bensinstation efter vägen för att invänta banläggaren. Man kan här fundera över varför en liten chokladkartong för att ta ett exempel ska kosta 6 miljoner pengar. Varför tar man inte bort en massa nollor som man gjort i alla andra länder under de senaste 10–15 åren ?

Halvvägs till Ankara, i Bolu, gick tävlingen för dagen och för första gången tävlas det på höstöst i Asien. För 2 år sedan var det bara PP som gällde i denna del av världen.

En liten karta med en hel del stigar, dessutom många fler än kartan redovisade, och mycket grön färg. Vi måste nog ha varit uppe på 1000 meter över havet idag också. För övrigt är det mycket blåsigt och så fanns en del "publik" i form av ett stort gäng hundar. Hade för övrigt en med mig i skogen, men när jag bommade så ledsnade jycken och vem gjorde inte det.

Segrare i premiärtävlingen blev Per Samuelsson på långa, Bengt Jonsson på mellan och Bo-Göran Gunnarsson på korta banan. Att några kontroller var lite felställda får vi ha överseende med, turkarna är ju nybörjare i branschen men väldigt entusiastiska, en eloge till arrangörerna.

Ingen dusch, ingen lunch, varma mackor i bussen och "hem" igen till Istanbul, 25 mil bort.

Vi fick åka en slingerväg med enorm utsikt. Nedanför gick motorvägen, som var stängd beroende på att en tunnel efter vägen vara skadad efter en jordbävning.

Hemma igen runt 20.00, det vill säga drygt **12 timmar** efter avresa. Ett halvt dygn för att promenera 3 kilometer, men okey, ett nytt land blev det dock.

Här passar det bra med tre stycken limerickar från Asien:

En tidig morgon i Asien
Carlunds buss fick gas igen

För Peo skulle springa
Trots nattsömn ringa
Till ”sången” från Minareten
Inför första höststoppet på andra sidan
Bosporen
Laddade gubbarna med den turkiska
kaffetåren
Belöningen var en kall bira
Som kostade en massa lira
Men det var först när man var tillbaka från
skogssnåren

När OL-debuten skedde i Asien
Var det många som blev ”knas” igen
Stigar som ej låg där dom skulle
Men på ”trumpetaren” var det full rulle
Till hunden som skrämde han sa: ”Schas
igen”

Kvällen tillbringades på restaurang. 180:-
för mixed grill, efterrätt och 3 stora öl, inte
så jättebilligt men heller inte dyrt.

På en annan restaurang åt Terje Gudbrand-
sen och hans sällskap gratis eftersom kypa-
ren tappade 3 ölglas inklusive dryck över
hans huvud och kropp.

Motsatsen till detta råkade Janne Eriksson,
Kenneth Kaisajuntti och Anders Wetterling
ut för, eftersom Kenneth prompt ville se
magdans. Man beställde in varsin öl, drack,
tittade på ukrainska magdansöser och tog
in notan. Den gick på 450 miljoner pengar,
vilket är lika med 1000 svenska kronor
styck !!!! Detta betalade man givetvis inte,
hovmästaren hotade med polis, ”okey” sa
de våra, varvid notan slutade på 150 sven-
ska kronor styck.

Vi åt nog billigt ändå för 180 kronor !

Med anledning av sista stycket denna lime-
rick:

Tre höstöstresenärer vid Bosporen
Beskådade magdans och fick känning på
låren
Med ryska maffian de kom på kant
Ölen de drack kostade för stor slant
Om detta är sant avslöjas till våren

...och sant var det, trots att det fortfarande
är vinter när detta skrives...

Lördag 2 november

Krig mot Irak ? Aldrig i livet !

Efter frukost avresa till tävling kl. 08.00.
På väg till racet berättade vår OL-guide om
Istanbul och förtäljde bland annat om det
även för oss vanliga, kärva ekonomiska
läget i landet.

I morgon söndag är det val i Turkiet och
stan formligen vimlade av vimplor och an-
nan valpropaganda.

USA försöker få med Turkiet i ett eventu-
ellt krig mot grannen Irak och erbjuder
bland annat oljeindustrier inne i Irak. Det
turkiska svaret blir givetvis ”nej, vi har nog
med problem redan”.

Tävlingen avgjordes i strålände solsken
och cirka 15-20 grader. Terrängen var åter
typiskt kontinental. Det vill säga kuperat
och bokskog. Tyvärr hade man gömt någon
kontroll i en grop så mycket man kunde.

Karta var densamma som för två år sedan,
den som P O Derebrant ritat, men man ha-
de nu för ”egen maskin” ritat till den, gans-
ka bra får man säga.

Vinnarna idag var båda norrmän, nämligen
Dag Steinar Ragvin på den långa och Jan
Petter Laugen på den korta banan.

Själv stod jag och såg till att starten gick
till på ett riktigt sätt och då, på startlinjen,
uppenbarade sig en turkisk dam som talade
flytande svenska. Hon var född i Sverige
men flyttat ”hem” och behöll svenska språ-
ket vid liv genom att arbeta på ett svenskt
företag.

66,7 % av de våra anammade tävlingen,
övriga 33,3 % gjorde Istanbul och hade
förhoppningsvis liksom vi en trevlig och
sevärd dag i skog som i stan.

Resan mot Thessaloniki startade kl. 14.00 efter inmundigande av lunch och 2 timmar senare än år 2000. Då tog resan 11 timmar. Vi väntar och ser.

Tullen tog 1,15 timmar, klockan är 19.20 och vi har 380 kilometer kvar till Thessaloniki. Det nya är att vi ska bo 45 minuter före staden, vilket betyder att vi kommer fram tidigare, kanske ?

Ringde hem och fick reda på att Hammarby slagit Landskrona med 3-2 på bortaplan och är därmed kvar i allsvenskan även nästa säsong. Hurra !

På bussen erbjuds det genom Björn Luttermans försorg ofta, inte bara nu alltså, korb med bröd och varma mackor, som går åt som smält smör i solsken.

Tullen tog 1,13 timmar, några minuter snabbare än -00, så förhoppningsvis kommer vi fram i god tid före lopp.

Jovisst, kl. 02.00 kommer vi till Thessaloniki eller rättare sagt någon dryg halvtimme öster om staden. Vi bor med andra ord inte inne i stan denna gång utan på hotell Sun Beach, vilket namnet visar ligger i anslutning till havet.

Söndag 3 november

Seafood, en höjddare

Åker kl. 09.10 till dagens tävling. Det är inte sol, men heller inte risk för nederbörd, tror jag.

Bengt Skött har tagit plats i bussen.

Peo Bengtsson berättar om dagens banlängder. Korta banan är 3,8 km och det är väl själva f-n att alla gamla gubbarns önskemål om högst 3 km endast under 50 % av tävlingarna kan hållas. Vi på korta vill inte ha mer än 3 km. Så det så !

Dagens tävling gick på samma karta och på samma ställe som för 2 år sedan, öppen terräng, blandskog och en hel del små branter. Inte lika varmt som senast dock. Då var det högsommar. Det kom till och med lite regn i slutet av tävlingen.

Segrade gjorde Per Samuelsson på långa banan, Bengt Jonsson vann mellan och Carl-Henry Andersson gick segrande ur striden på den korta banan.

Sightseeing i Thessaloniki på och runt borgen Heptapyrgion, en mur som byggdes på 300-talet före Kristus.

Det blev en del felåkning när vi skulle tillbaka till hotellet, men fram kom vi.

Efter flera lediga timmar tågar gänget iväg till kvällsmat på restaurang. Hotellets dito var upptagen av bröllopfest och detta hördes minsann upp till rummet.

Maten bestod av "seafood", det vill säga bläckfisk, musslor, sardiner med mera i allsköns blandning och det var fantastiskt gott. Giorgios Karagiorgios, känd svensk tv-producent var inbjuden dagen till ära. Han var med även -00 för övrigt.

Efter måltiden gick, helt spontant, två lokala äldre gentlemen, som självklart inte var inbjudna av våra värdar upp och bjöd på en Zorbadans till vår stora förtjusning. Helt suveränt !

Efter en liten promenad ner till havet blev det sänggående kl. 23.30.

Måndag 4 november

I Norge bygger man med makedonska tegelstenar

Tävlingen idag på förmiddagen är inställd. Därför åker vi i mulet väder, efter frukost, kl. 09.30 direkt mot Makedonien och vårt mål Prilep. En resa på 20 mil.

Innan avresan ombesörjdes så att gruppfoto blev taget och alla blir förevigade, även den hemlösa ”vägkorsnings”hunden som krävde att få vara med på bild.

Anita och Håkan Junfors samt Sofia Olsson lämnar oss för hemresa.

Här passar en ny limerick förträffligt:

Nu är kompassen lagd mot Alingsås
Hem till det vanliga livet gunås
Vi är väldigt, väldigt nöjda
Och ni ska fortsätta bussas, springa och
fröjda
Medan vi äter köttbullar, potatis och
brunsås

I eftermiddag skall det bli tävling men först ska en ny tull passeras. Då ska vi även tjäna in den timme som vi förlorat genom att ställa tillbaka klockan igen till vår egen normaltid.

Det har uppdagats att den flygande radio-sportsreportern Bengt Skotts anvisning att hotell Sun Beach låg öster om Thessaloniki var helt fel. Hotellet låg sydsydväst om. Tacka sjutton för att vi åkte fel igår då.

På väg mot gränsen blev landskapet platt med en hel del bomullsodlingar.

Tullen tog 38 minuter och det är faktiskt så att en del lokala regndroppar hittar ner från himlen.

Ni som var med för 2 år sedan minns väl ösregnet den andra tävlingsdagen i Prilep – i morgon alltså.

Stannade till och shoppade i en liten byhåla, köpte upp öllagret och konstaterade att den ena affärsinnehavaren talade svenska och den andre bjöd på Slibovic, sånt där odrickbart hemkört plommonbrännvin ni vet.

Kl. 14.00 checkar vi in på fräscha och nybyggda hotell Sonce Palace. Kl. 14.30 av-

färd till tävling och kl. 15.00 är man i skogen igen.

Grön-gul karta, en del höjdskillnad, mestadels öppen skog och vissa taggbusksnår.

Segrade gjorde Dag Steinar Ragvin på långa, Per Andersson på mellan herr, Bente Konst på mellan dam och på korta banorna vann Kari Timenes-Laugen bland damerna och bland herrarna var Tony Millbrant bästa höstöstare med en 2:a-plats.

Kvällen avslutades med en superb middag med snitzel förstås, men som sagt den var fin.

Kom i säng redan kl. 22.30.

Jag kom på att jag nyligen skrev namnet Konst och det är väl inte så konstigt i sig. Men, den är så att ovan nämnde Bente har en bror, Frode ni vet, och den mannen går inte av för hackor. Bente berättar att hon som nybörjare på höstöst hade rådfrågat sin bror om packningstips. ”Ta inte med för mycket”, var broders svar.

Nåväl, Frode själv, visar det sig har **11 kolli** med sig på resan, inklusive den gitarr som han alltid har med och som han aldrig har kunnat spela på. Idag fixade han även till ett 12:e kolli genom att inne i staden Prilep hitta en **tegelsten** som han ska ta med hem till Norge. Tablå !

Tisdag 5 november

Vi sov kungligt i natt

Det är inte ofta man sover på ”siden”kuddar och dito lakan, men det gjorde vi faktiskt i natt i Prilep på Sonce Palace. Man så att säga åkte omkring i sängen hela natten. Om de som bodde på annat hotell bodde på samma kungliga sätt förtäljer inte historien.

Avfärd efter frukost kl. 09.45 till tävling. Det är blåsigt, lite regnigt, bister i största allmänhet, kallt och inte många grader.

Det visar sig att tävlingen skall avgöras på samma ställe och på samma karta som år 2000. Ganska öppet, lite tallskog och inte alltför högt. Men som sagt mycket blåsigt. Vinnare idag blev Per Samuelsson på långa, Bente Konst på mellan damer, Terje Gudbrandsen på mellan herrar, Kerstin Johansson på korta damer medan Ulf Bergqvist vann den korta herrbanan.

Efter dusch, lunch och prisutdelning drar vi vidare mot Albanien kl. 14.05.

Många är spända inför kommande gränstation och har problem om vilken tid man skall tippa i gränspassagen. Höstöst har ju aldrig varit i Albanien förr. Dessutom hör man många som är lite rädda om hur själva landet är och framförallt dess befolkning. ”Är det bara gangsters som bor här” ?

Tullen tog 3,20 timmar vilket får betecknas som både bra och dåligt eftersom det som sagt inte finns något att jämföra med sedan tidigare. Men i bussen var det många bistra miner på grund av att det tog för lång tid. Tullstationen i övrigt var helt öde, inget var öppet.

Efter gränsen har vi 11 mil till Tirana och nu kom chocken. Vägen består av skitig leråker ungefär, det lär ta lång tid, troligen 3 timmar att åka de 11 milen.

Vägen i början, närmast gränsen är troligen sönderkörd av tanks i det senaste kriget, men den blir lite bättre ju närmare Tirana vi kommer. Dessutom är det också en hel del bussklättring på serpentinvägar.

Vi kommer fram kl. 23.55 och checkar nu in på hotell Miniri för sovning.

Höstösts första albanska bussfest är härmed avslutad !

Onsdag 6 november

Nytt höstöstland, Albanien

Vädret är skapligt och med detta menas varmt och skönt och sol och cirka 15 grader.

Kl. 08.30 drar vi historiens första orienteringsrace i Albanien, som lär vara en park inne i Tirana.

Staden är mycket renare och snyggare än huvudstäderna i de andra balkiska länderna syns det. Många efterhängsna tiggare dock.

Apropå att Åke Hall fyller år kommer här en limerick:

Nu som höstöst i Albanien
Har jag lämnat Stockholms stan igen
Här firar jag nu
Mitt år 77
Hålla igång är förklaringen

Ett par av kontrollerna gick inte att använda eftersom de låg inne på presidentpalatsområdet.

Kartan är för övrigt ritad vid köksbordet hemma hos P O Derebrant i Aneby i Småland, så våra kontrollutsättare hade inte så jättekul ute i tävlingsparken.

Terrängen var givetvis öppen och parkliknande och i vilket fall som helst så har ett nytt land räknats in för samtliga startande som klarade av klurigheterna.

Vad man ska säga om karts kalan 1:12.500 vet jag inte, men nära var det nog.

Vi fick en del vinnare också som sig bör, trots att många stämplade fel. Nämligen Per Samuelsson, Anders Berglund (snacka om att trumpeterna gick varm under resultatgivningen) och Kerstin Johansson på långa, mellan respektive korta banan. Det fanns också en ”Laugenbana” som vanns

av ”bröderna” Gunnarsson, det vill säga Bo-Göran och Rune.

En liten limerick kanske:

En busslast orienterare i Tirana
Skulle springa i parken en bana
Ville vi fick vi springa två och två
För med kartan var det si och så
Och det var många som i leran kana

Efter dusch och lunch, närmare bestämt kl.12.30 sitter vi så i bussen igen för att förflyttas 22 mil nordväst ut till Niksic och en gränspassering och förmodligen på dåliga vägar.

Lasse Nord har lämnat oss och flugit hem till Södertälje.

Niksic ligger alltså i Jugoslavien eller rättare sagt i provinsen Montenegro.

Landskapet ser ut som vanligt i dessa trakter, platt, men med höga berg som tonar upp sig i de flesta väderstrecken. Och så som vanligt mycket skräpigt.

Farhågorna om dåliga vägar besannades. Mellan Tirana och gränsen till Montenegro är det 15, 5 mil och det tog i körtid 5 timmar.

Flera av de städer vi passerar drabbades av en jordbävning 1979. I en stad låg ruinerna dessutom kvar orörda.

Här passar denna limerick:

I den albanska staden Shkoder
On the way to the albanian border
Ruiner och skrot låg i rader
Och vår busschaufför han fick spader
Hur väl skulle inte en byggherre må där

Med hjälp av mutor tog tullen ofattbart låga 37 (!) minuter.

Väl framme i Niksic fick vi reda på att vi skulle ha åkt till Danilovgrad, en stad som

vi redan åkt förbi för 3 mil sedan, det är nämligen där vi skall bo. Bara att vända.

Framme på hotell Zäta kl. 20.20 för incheckning och snitzelmiddag.

Torsdag 7 november

I Montenegro gäller bara Euro

Vaknar upp vid 7-tiden till gråväder och folk ute är jack –eller kappklädda. Cirka 12 personer kunde äta frukost, eller rättare sagt dricka frukost, innan kopporna behövde diskas för nästa dussin personer.

Tittar ut och ser att på en lyktstolpe, liksom på hela Balkan för övrigt, är en dödsruna uppsatt för någon som avlidit. På stolpar, i trapphus, utanför husingångar och på anslagstavlor finns dom, överallt.

På salutorget i Niksic ville Tony Millbrant betala sina inköpta varor med jugoslaviska dinarer. Försäljaren vägrade att ta emot dessa trots att vi är i Jugoslavien. Det är bara Euro som gäller här.

Tävlingen avgjordes i fruktansvärt, jag säger fruktansvärt stenig terräng utan för Niksic. Andra tyckte dock att det var fint, men är man rädd om ben och knän så är man.

Vinnare blev Ulf Bergqvist på långa banan, Carl-Henry Andersson på mellanbanan och Lars Green vann den korta banan.

Under resan tillbaka till Danilovgrad har legendarerna sitt årsmöte, som går smärtfritt.

Dusch, lunch, faktiskt i rätt ordning igen och avresa mot Bar kl. 15.30 och färjan, som skall ta oss mot Italien.

Under färden mot Bar försökte sju nya aspiranter att komma in i legendarföreningen. Vi får väl se hur det går framöver.

Kl. 20.00 är vi på plats i Bar och letar upp en bar för att fördriva tiden fram till överfarten. En del shoppade också. Frode Konst köpte till exempel en basketboll, hans 13:e kolli !

Kl. 20.40 antrar vi färjan "Sveti Stefan" = svettiga Stefan för överfart till Bari, över Adriatiska havet.

Nya legendarerna Brigitte Schimideberg, Tomas Andersson, Bo-Göran Gunnarsson, Sven-Olof Jonsson, Per Andersson, Maud Sundén och Bosse Hedlund klarade alla av intagningsprovet och hälsas välkomna till legendarföreningen. Överfarten i övrigt var lugn utan sjögång, åtminstone inte på havet.

Ett par båtlimerickor kommer här:

På färjan mellan Bar och Bari
Fanns ett däck med en liten bar i
Den var inte så flott
Men den dög väl gott
Till att bli legendar i

En OL-löper födt i januari
Tok fergen som gick Bar-Bari
Og det ble hålligång
Hela natten lång
For till hytten fikk han med seg sin Kari

Legendarföreningen är inte bara en klubb för inbördes beundran, lite nytta gör man också. Som till exempel i år, när man på Per Samuelssons förslag samlade ihop så mycket pengar av legendarer och andra så att man kan bjuda två stycken makedonska orienterare – juniorer – till 5-dagars 2003. Detta har det talats om länge, men nu har det äntligen kommit till skott. Vi får väl redan nu hälsa dem välkomna till Clinics.

Fredag 8 november

Snö i Rom, eller... ?

Kl. 08.00 är vi i Italien och efter det att vi visat passen fick vi ta ut allt bagage och gå

igenom tullen ytterligare en gång, som om vi skulle ha haft "småalbaner" i väskorna. Heja EU !!!

Kl. 08.45 är vi på väg mot Subiaco, en liten nätt tripp på 47 mil, men på motorväg, åtminstone nästan hela vägen, skulle det visa sig senare.

Vädret är soligt och fint och det måste vara minst 15 grader utanför bussfönstren.

Överfarten eller rättare sagt gränspivocup-tiden blev 12 timmar och 42 minuter. Kjell Einarsson blev därmed slutsegrare i "Gränspivocup" följd av Anders Berglund och Carl-Henry Andersson. Undertecknad Janne Dahlgren blev 4:a samt Dag Steinar Ragvin 5:a.

Vi färdas nordväst ut i ett så gott som platt landskap längs kuststräckan mellan Bari och Pescara. Odlingarna består till stor del av vin.

Snart går färden västerut mot Rom och vi kan se de snöklädda Appeninerna framför oss. Det går rykten om att det är snö i tävlingsområdet i Subiaco.

En ordentlig serpentinväg är det upp till TC, rätt upp i himlen med andra ord. Från Subiaco till vid Monte Livata ska det enligt arrangören ta 45 minuter att köra. För bussen tog det dubbelt så lång tid, men har man som italienare en Ferrari så går det givetvis fortare.

Väl uppe så visar det sig som förutspått, att det är en dryg decimeter snö på backen och endast någon grad över noll. Spårnsö alltså i skogen !

Eftersom klockan hann bli alldeles för mycket, start kl. 16.30 blev det snart mörkt. Det var egentligen bara korta banan som kom i mål medan det var ljusst.

Tävlingen startade på 1550 meters höjd på bra karta trots att den var från 1987.

Vinnare blev Terje Gudbrandsen på mellanbanan och Bo-Göran Gunnarsson på den korta. På långa banan kom ingen i mål på grund av mörker.

Efter lunch – kl.18.00 – reser vi kl. 19.00 mot Rom, dit det är 8 mil, men vi skall åka ner serpentinen först och det tar tid.

En ”snöig” limerick så...:

Orientering börjar med snö och slutar med natten

Till den goda pastan vi drack bara vatten
Jag vill inte dricka öl och bli lurvig
När den branta vägen ner är farlig och kurvig

Nu är vi nere på plattan och jag dricker öl
för att bli glad i hatten

Heikki Frilander och Maarit Lindström har anslutit. Däremot tackar Bengt Skött för sig, han ska väl hem och prata i radio.

Vi hittar vandrarhemmet utan större besvär och landar där kl. 21.00. Hemmet är uppdelat så att herrar bor på undervåningen och damerna en trappa. Man kan tänka sig att detta hus användes som förläggning under OS i Rom 1960, det är nämligen bara ett stenkast, eller kanske man kan säga släggkast, till olympiastadion. Numer är den väl mest känd som fotbollsarena och hemmaplan för både Roma och Lazio.

Vi bor sex man i vårt rum, och ni kan tänka er hur det luktar när samtliga plockar upp sina orienteringskläder från den gångna veckan och hänger upp dem i rummet.

Vi hittar en Pizzeria vid pass kl. 21.45, som, som vanligt är fullproppad av folk vid denna tid på dygnet, sena vanor i Italien.

Man skall vara inne på vandrarhemmet senast kl. 24.00, och det är vi !

Lördag 9 november

OL i Vatikanstaten

Efter frukost kl. 07.00 är vi på väg mot centrum av Rom kl. 08.00. Några har fått för sig att man ska springa en egenlagd orientering i staden, vi får väl se hur det går. Kontroller inne i Vatikanen är planerat.

Solen skiner från en blå himmel.

Norrmannen Petter Fure är ny resenär sedan i går kväll, och det visar sig att han även är en förstklassisk guide i Rom.

Vatikanen stod kvar. Peterskyrkan är helt fantastisk. Peo Bengtsson hade funderingar på att bli ”Sankt Peo, orienteraren”. Men det körde ihop sig när hans mobil ringde och det slutade med en spark i baken och fort ut istället. Kartan hittar du längre bak i skriften, i förminskad version, dock.

Besök vid Colosseum och övriga utgrävningar från det Romerska Riket, såsom ”Campitell”.

Ytterst nära böter för felparkering, med hjälp av Peos formidabla italienska ordnade det sig.

Kl. 11.00 anträder vi resan från Rom till Venedig, en sträcka på 52 mil motorvägar. Vi far via Florens och Bologna.

Så har vi en rapport från ”orienteringen” inne i Rom. Sämre karta än i Albanien, med olika skalor. Banan mätte cirka 9 kilometer och hade 8 startande. Sträckan mellan kontrollerna 2 och 3 gick inne i Vatikanstaten. Dag Steinar Ragvin bommade Spanska Trappan med en kvart och Tomas Andersson kom inte in i Vatikanens innandöme på grund av kortbyxor. Per Samuelsson vann i stor stil.

Under färden norrut ser man många småstäder som är byggda längst ut på en klippa, som små befästningar och så förstås med kyrkan mitt i byn.

Efter motellunch fortsätter vi mot Venezia. Vi beräknar ankomst till Hotell Lloyd i Mestre runt kl. 19.00, vi får väl se !

Mycket riktigt så hölls tiden. Incheckning på hotell Lugano, Lloyd var stängt i år också. Därefter en meny på Mc Donalds och sedan hem. Kan tänka mig att en del åkte in till Venedig och "luskade" i tävlingsområdet.

Under den senaste resdelen delades det ut två priser, det ena när det gällde vem som "nickat TV:n" flest gånger och det var resans längsta person som vann, nämligen Jan Petter Laugen. Som god tvåa kom Tomas Andersson, men han satt också still minst av alla. Favoriterna i topp alltså !

Söndag 10 november

Venezia, du härliga stad

Dags så för Venedigorienteringen, som avgjordes för 23:e gången. Redan vid frukost ser vi att det kommer att bli en fin dag. Det visar sig också, närmare bestämt 20 grader och strålände solsken. Någon föreslog till och med att detta var resans varmaste dag.

Vi träffade Susanne Lüscher, Lina Persson och Erik Andersson, juniorvärldsmästaren ni vet, vid frukostbordet.

De flesta löparna gick från järnvägsstationen, efter 10 minuters tågresa, till tävlingscentrum 3 kilometer bort. Det var det gamla vanliga stället och det lika vanliga målet.

Vi som var supporters tog den legendariska "vattenbåten", ett uttryck som myntades av Ulla Engelby för en del år sedan, och som alltså blivit odödligt. Vi besåg Markusplatsen, Dodgepalatset och Suckarnas bro bland annat, och sedan sållade vi oss till åskådarna tillsammans med ovan nämnda Lina och Erik som inte tävlade.

Som vanligt är det jäktigt till bussen efter loppet, men en meny, åter på Mc Donalds,

hann man dock med. Bättre och billigare att äta där än i "turistfällan" Venedig.

En liten "efterloppet"-limerick kommer nu:

Höstöstfinal vi sprang i Venedig
Många turister kunde där se dig
Stämpla pinne i håll
Sen full fart mot mål
Nöjd med ditt lopp, lyckligt bete dig

Den planerade avresetiden kunde förstås inte hållas, vi kom nämligen iväg kl. 14.40. År 2000 åkte vi kl. 14.45 och i fjol kl. 15.15.

Färden går som vanligt mot Bolzano, Brennerpasset och Innsbruck, innan vi kommer in i Tyskland och passerar München och Nürnberg, en sträcka på 125 mil.

Under dagen såg vi legendartröja 86 springa förbi, troligen bärande av en italienare. Det visar sig vara Hege Mårtensson tröja, som hon tydligen gett bort. Detta gillar vi INTE i legendarföreningen.

Några resultat kunde inte erhållas eftersom det var strul med några enheter ute i "skogen". Men nu i efterhand vet vi att Peo Bengtsson vann H 65. Ulla Engelby, D 45, Maud Sundén, D 55 och Dag Karlsson, H 60, blev samtliga silvermedaljörer. En tredjeplats belades av Kari Timenes-Laugen. Priserna hämtades av avhoppande Bernt O Myrvold.

Vad jag inte kan förstå är varför vi skulle upp och klättra på serpentinvägar på väg mot Bolzano istället för att åka motorväg runt över Verona. Det måste vara en senväg trots att det var tänkt att bli en genväg.

Jag tittade på detta i "Route 66" när jag kom hem och konstaterade då att motorvägen mellan Mestre och Bolzano tar 2,37 timmar. Den väg vi nu åkte tog 3,40 timmar. I tid förlorade vi alltså 1,03 timmar.

Vi stannar för ett middags –och bäddstopp i Münchentrakten kl. 22.00. Man kan konstatera att det regnar ute. Är vi månne på väg mot den snöiga eller regniga nord ?

Måndag 11 november

Ingen passkontroll på tåget

Det har regnat hela vägen från matstoppet till Rostock, under en del av resan även som snöblandat regn.

Mitt i natten släpper vi av Manfred Rittweger i trakterna av Erfurt och i Güstrow är det dags för Brigitte Schmideberg.

Glömde sedan tidigare att 9 personer flög hem från Venedig, så just nu på väg mot Rostock är vi 38 personer kvar.

Kommer till färjan kl. 08.45. Inköp på tax-free innan överfarten till Gedser, som tog 2 timmar.

Den stora skandalen på båten var att det enda stället som var öppet på båten var frukostbuff'en och som kostade 100 svenska kronor. Dåligt tyckte vi alla och speciellt dom som bara ville ha en kopp kaffe och en macka.

Åker från Gedser kl. 12.15 med ny chaufför. Ingemar och Björn har enligt vad dom själva sa "pensionerat" sig.

Vädret i Danmark är "still raining".

Så kommer vi då fram till Öresundsbron och vips så är vi i Malmö centrum kl. 14.45.

Men innan dess så var det sedvanliga tacktal i bussen på väg mot Malmö, samt stort kram -och pusskalas utanför Malmö C.

Det har slutat att regna.

Så var vi ensamma vi stockholmare på Malmö C och i väntan på tåget kl. 17.14

hann vi med både kaffe med bröd och middag.

Ankomst till Stockholm C beräknas till kl. 21.40. Så kom konduktören och för första gången på länge så slapp vi visa passet.

Tiden hölls bra tills vi kom strax före Södertälje. Då blev det fel på en växel och förseningen var ett faktum.

20 minuter försenade, kl. 22.00, landar vi på Stockholms C.

Höstöstresan är till ända för denna gång....!

Några små notiser så här i efterhand:

- Bussen åkte från Hjo den 27 oktober och kom till Göteborg den 11 november och hade då rullat 928 mil.
- Vi var hela tiden olika antal passagerare i bussen, men sammanlagt var vi som tidigare nämnts 54 stycken och då räknar jag inte de två extrachaufförerna.
- Varför Frode Konst ?...tar du med dig en tegelsten från Makedonien till Norge ?
- Apropå tegelsten, du hade ju redan med dig ett antal redan vid avresan. Jag tänker på det 190 sidor tjocka sånghäftet.
- En helt ny upplevelse för mig, som "bodde" nere – under bussen - som man sa, var att det nästan hela tiden laddades mobiltelefoner i "köket".

Nästa gång...

...är det 2003 och som du som var med redan vet så har Mr. Bengtsson redan börjat

att planera en ny höstöstresa, preliminärt enligt följande.

Hela resan är 3 veckor lång, men med både en –och tvåveckorsalternativ.

Här kommer programmet: Avresa Karlskrona 22 oktober, Gdynia (PL), Kaliningrad (RUS), Berlin (GER), Brno (CSR), Bratislava (SVK), Pinkafeld (AUT), Sümeg (HUN), Budapest, Spartacus cup (HUN), Novi Sad (YUG), Sarajevo (BiH), Zagreb (CRO), Kranj (SLO), Asiago (ITA), Venedig (ITA), hemma igen den 10 november.

Sen återstår det bara att fundera över om Frode Konst har anmälld sig redan eller inte.

Avslutning

Jag tänker inte avsluta min 22:a resa med att som vanligt säga ”Att detta var sista gången, nu får det vara slut”. Istället avslutar jag på nedanstående sätt, med en limerick, så får ni tänka till själv, om det går efter att just i detta nu ha blivit ”förlästa”.

En gammal yngling från Gustavsberg
Som på resan försöker sätta färg
Höstöst en 23:e gång
Blir kanske lite av ett tvång
Så känns det i alla fall i knän och märm

Slut på pennan.....!

Gustavsberg i december 2002

Janne Dahlgren